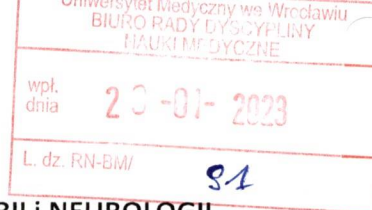

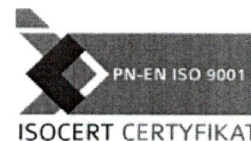

INSTYTUT PSYCHIATRII I NEUROLOGII

ul. Sobieskiego 9, 02-957 Warszawa
tel. centr. (22) 45 82 800, fax (22) 651 93 01
www.ipin.edu.pl

Uniwersytet Medyczny
we Wrocławiu
RPW/910/2023 P
Data: 2023-01-23

Warszawa, 9.01.2023

Prof. dr hab. N. med. Halina Sienkiewicz-Jarosz

I Klinika Neurologiczna

Instytut Psychiatrii i Neurologii

Ul. Sobieskiego 9,

02-957 Warszawa

VIDI:
Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu
RADA DYSCYPLINY NAUKI MEDYCZNEJ
Przewodnicząca
prof. dr hab. Agnieszka Halań
Agnieszka Halań

25 -01- 2023

OPINIA

O dorobku naukowym, dydaktycznym i organizacyjnym Pani doktor nauk medycznych
Edyty Dziadkowiak w związku z wszczęciem postępowania o nadanie stopnia
naukowego doktora habilitowanego.

Warszawa, 2023 r.

Recenzję przygotowałam w oparciu o przesłane mi dokumenty:

1. Dane wnioskodawcy
2. Autoreferat w języku polskim
3. Dyplom uzyskania stopnia naukowego doktora nauk medycznych
4. Wykaz osiągnięć naukowych
5. Analiza bibliograficzna
6. Publikacje wchodzące w skład cyklu
7. Oświadczenia współautorów.

Dane osobowe i przebieg pracy zawodowej

Pani dr n. med. Edyta Dziadkowiak w 2000 roku uzyskała dyplom lekarza na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich we Wrocławiu.

W latach 2000 – 2001 odbyła staż podyplomowy w Okręgowym Szpitalu Kolejowym SPZOZ we Wrocławiu, a następnie w latach 2002 – 2007 r. rezydenturę w Klinice Neurologii z siedzibą w szpitalu im. T. Marciniaka we Wrocławiu. W tym samym szpitalu pracowała następnie jako asystent (2002-2009), oraz starszy asystent (od 2009 r.). Od 2019 roku pracuje jako adiunkt dydaktyczno – badawczy w Katedrze i Klinice Neurologii Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu.

Tytuł specjalisty w zakresie neurologii uzyskała w 2007 roku, a w 2011 stopień naukowy doktora nauk medycznych na Wydziale Lekarskim Kształcenia Podyplomowego, Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich we Wrocławiu na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Wpływ padaczki i diagnostycznych prób aktywacyjnych na parametry wzrokowych i słuchowych pniowych potencjałów wywołanych”. Promotorem pracy doktorskiej był prof. dr hab. Ryszard Podemski. Posiada również licencję (197/2018) potwierdzającą posiadanie umiejętności w zakresie wykonywania i interpretacji badań elektromiograficznych (EMG).

Dorobek naukowy

Dotychczasowy dorobek naukowy dr n. med. Edyty Dziadkowiak na podstawie analizy bibliograficznej przygotowanej przez Bibliotekę Główną Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu (stan na

21.02.2022) obejmuje 48 publikacji, w tym 27 prac oryginalnych, 8 prac poglądowych, 12 opisów przypadków i 1 list naukowy do redakcji czasopisma.

Sumaryczny impact factor wszystkich opublikowanych prac wynosi 82,084, a suma punktów MNiE (dawniej MNiSW/KBN) wynosi 2056,0.

Liczba cytowań prac (bez autocytowań) wynosi 64, a Indeks Hirscha według Web of Science Core Collection wynosi 5.

Ocena osiągnięcia naukowego będącego podstawą rozprawy habilitacyjnej

Jako osiągnięcie naukowe zgodnie z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2016 r. poz. 882 ze zm. w Dz. U. z 2016 r. poz. 1311.) kandydatka przedstawiła cykl publikacji pt. „Zastosowanie wybranych metod elektrofizjologicznych i molekularnych do oceny zajęcia układu nerwowego w przebiegu schorzeń autoimmunologicznych” składający się z 5 prac oryginalnych i 1 pracy poglądowej o łącznej punktacji IF = 25,575 i pkt. MNiE = 580,00. We wszystkich tych pracach kandydatka jest pierwszym autorem i wszystkie powstały po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych. Ponadto, w przedstawionych dokumentach znalazło się potwierdzenie zgody od wszystkich współautorów prac na wykorzystanie ich celem stworzenia przedstawionej do recenzji rozprawy habilitacyjnej.

Spis publikacji wchodzących w skład cyklu habilitacyjnego:

1) Edyta Dziadkowiak, Marta Waliszewska – Prosół, Marta Nowakowska – Kotas, Sławomir Budrewicz, Zofia Koszewicz, Magdalena Koszewicz. Pathophysiology of the different clinical phenotypes of chronic inflammatory demyelinating polyradiculoneuropathy (CIDP). *Int J Mol Sci.* 2022; 23(1):179. doi: 10.3390/ijms23010179. IF 5,923, MNiSW: 140

Wkład Habilitantki w powstanie pracy polegał na zaplanowaniu koncepcji pracy i napisaniu manuskryptu.

2) Edyta Dziadkowiak, Helena Moreira, Małgorzata Wieczorek, Sławomir Budrewicz, Ewa Barg, Magdalena Koszewicz. Correlations between electrophysiological parameters, lymphocyte distribution and cytokine levels in patients with chronic demyelinating inflammatory polyneuropathy. *J Pers Med.* 2021; 4;11(8):766. doi: 10.3390/jpm11080766.

IF: 4,945, MNiSW: 70

Wkład Habilitantki w powstanie pracy polegał na zaplanowaniu badań, rekrutacji i badaniu klinicznym pacjentów, przeglądzie piśmiennictwa, napisaniu manuskryptu.

3) Edyta Dziadkowiak, Maria Ejma, Małgorzata Wieczorek, Paweł Peć, Krzysztof Słotwiński, Sławomir Budrewicz, Anna Zimny, Magdalena Koszewicz. Abnormality of multimodal evoked potentials in chronic inflammatory demyelinating polyradiculoneuropathy (CIDP). *Neurol Sci.* 2020;41(9):2495-2501. doi: 10.1007/s10072-020-04351-3.

IF: 3,307, MNiSW: 70

Wkład Habilitantki w powstanie pracy polegał na zaplanowaniu koncepcji pracy, przeglądzie piśmiennictwa, rekrutacji i badaniu klinicznym pacjentów, ekstrakcji danych oraz napisaniu manuskryptu.

4) Edyta Dziadkowiak, Marta Waliszewska – Prosół, Małgorzata Wieczorek, Joanna Bładowska, Sławomir Budrewicz, Maria Ejma. Myasthenia gravis - an analysis of multimodal evoked potentials. *Brain Sci.* 2021;11(8):1057. doi: 10.3390/brainsci11081057.

IF: 3,394, MNiSW: 100

Wkład Habilitantki w powstanie pracy polegał na zaplanowaniu badań, rekrutacji i badaniu klinicznym pacjentów, stworzeniu bazy danych, przeglądzie piśmiennictwa, napisaniu manuskryptu.

5) Edyta Dziadkowiak, Helena Moreira, Katarzyna Buska – Mach, Magdalena Szmyrka, Sławomir Budrewicz, Ewa Barg, Marta Janik, Anna Pokryszko – Dragan. Occult autoimmune background for epilepsy - the preliminary study on antibodies against neuronal surface antigens. *Front Neurol.* 2021;12:660126. doi: 10.3389/fneur.2021.660126

IF: 4,003, MNiSW: 100

Wkład Habilitantki w powstanie pracy polegał na zaplanowaniu badań, rekrutacji i badaniu klinicznym pacjentów, przeglądzie piśmiennictwa, napisaniu manuskryptu oraz sformułowaniu odpowiedzi dla recenzentów.

6) Edyta Dziadkowiak, Małgorzata Wieczorek, Mieszko Zagrajek, Justyna Chojdak – Łukasiewicz, Ewa Gruszka, Sławomir Budrewicz, Anna Pokryszko – Dragan. Multimodal evoked potentials as potential biomarkers of disease activity in patients with clinically isolated syndrome. *Front Neurol.* 2022;12:678035. doi: 10.3389/fneur.2021.678035.

IF: 4,003, MNiSW: 100

IF: 4,003, MNiSW: 100

Wkład Habilitantki w powstanie pracy polegał na zaplanowaniu koncepcji pracy, przeglądzie piśmiennictwa, rekrutacji i badaniu klinicznym pacjentów, ekstrakcji danych, napisaniu manuskryptu oraz sformułowaniu odpowiedzi dla recenzentów.

Przedstawiony cykl publikacji dotyczy zastosowania metod elektrofizjologicznych i molekularnych w wybranych schorzeniach układu nerwowego o podłożu autoimmunologicznym z próbą zdefiniowania optymalnych dla tych schorzeń biomarkerów.

W pierwszej z prac przedstawiono aktualny stan wiedzy na temat patofizjologii różnych fenotypów klinicznych przewlekłej zapalnej polineuropatii demielinizacyjnej (CIDP) oraz prowadzonych w tym zakresie badań, ze zwróceniem uwagi na kluczowe elementy procesów immunologicznych zaangażowanych w podłoże CIDP (Int J Mol Sci. 2022; 23(1):179). W rozwoju tej choroby potwierdzono udział autoreaktywnych limfocytów T, limfocytów B, składników dopełniacza, chemokin i cytokin zapalnych, przeciwciał przeciwko różnym glikoproteinowym i glikolipidowym strukturom nerwowym. Odkrycie autoprzeciwciał przeciwko białkom węzła Ranviera i okolicy okołowęzłowej u pacjentów z atypowym CIDP potwierdza różnorodność patogenetyczną. Stwierdzono, że pacjenci, u których obecne są autoprzeciwciała przeciwko białkom węzła Ranviera są młodzi, przebieg choroby jest nagły, dochodzi do znacznej niepełnosprawności, a odpowiedź na leczenie immunoglobulinami jest niewielka. Postęp w badaniach nad immunopatogenezą CIDP ma istotne implikacje kliniczne bowiem zwiększa szanse na opracowanie skuteczniejszych metod terapii.

W drugiej pracy cyklu, również dotyczącej CIDP, analizowano w odniesieniu do wyników badań elektrofizjologicznych, udział subpopulacji limfocytów oraz poziomy cytokin u chorych z typową postacią tej choroby przed rozpoczęciem leczenia immunoglobulinami (J Pers Med. 2021; 4;11(8):766). Grupę badaną stanowiło 60 chorych (52 mężczyzn, 8 kobiet), w średnim wieku $64,8 \pm 11,2$ roku, spełniających kryteria diagnostyczne dla typowej odmiany CIDP, z cukrzycą (23 chorych) i bez cukrzycy (37 chorych). Wyniki badań neurofizjologicznych korelowano z subpopulacjami leukocytów oraz poziomem cytokin. U chorych na CIDP stwierdzono znamienne podwyższony poziom IL-6, IL-2, IL-4 i TNF- α w porównaniu z grupą kontrolną. U 50 pacjentów stwierdzono obniżony poziom limfocytów T CD8+, a u 51 podwyższony poziom limfocytów CD4+. Stwierdzono również zwiększony stosunek CD4+/CD8+. Ujemne korelacje obserwowano głównie pomiędzy amplitudami składowych potencjałów czynnościowych mięśni (compound muscle action potential - CMAP) a poziomem cytokin. Przeprowadzone badania pozwoliły na stwierdzenie, że parametry elektrofizjologiczne u chorych na CIDP są ściśle związane z procesem autoimmunologicznym, ale bez wyraźnych różnic między pacjentami z cukrzycą i bez cukrzycy. Znalezione korelacje wskazują, że degeneracja aksonalna może być niezależna od procesu demielinizacyjnego i może być spowodowana bezpośrednim naciekiem zapalnym.

W kolejnej pracy oceniano częstość występowania ośrodkowych zaburzeń czucia i ich zależność od uszkodzenia nerwów obwodowych u chorych na CIDP (Neurol Sci. 2020;41(9):2495-2501). Multimodalne (wzrokowe-VEP, słuchowe z pnia mózgu-BAEP, somatosensoryczne-SEP) potencjały wywołane (EPs) badano u pacjentów z CIDP i w grupie kontrolnej (24 pacjentów, 35 zdrowych ochotników dobranych pod względem wieku i płci). Stwierdzono istotne wydłużenie u pacjentów z CIDP średnich latencji większości składowych EP w porównaniu z grupą kontrolną. Nie stwierdzono korelacji pomiędzy latencją P100 VEP a parametrami czucia obwodowego. Uzyskano istotne statystycznie ujemne korelacje pomiędzy odpowiedziami BAEP i SEP a amplitudą i prędkością przewodzenia czuciowego nerwów obwodowych. Autorzy wskazują na możliwość obecności zaburzeń czucia pochodzenia ośrodkowego u chorych z CIDP, zwłaszcza na podstawie wydłużonych interlatencji BAEP przy jednocześnie potwierdzonym uszkodzeniu korzeni. Nasilenie uszkodzenia ośrodkowego korelowało ze stopniem upośledzenia funkcji nerwów obwodowych.

Czwarta z cyklu prac dotyczyła analizy potencjałów wywołanych w miastenii (Brain Sci. 2021;11(8):1057). Celem badań była kompleksowa analiza parametrów egzogennych potencjałów wywołanych (VEP, SEP, BAEP) u chorych z miastenią. Poszukiwano zmian elektrofizjologicznych mogących wskazywać na zaburzenia w obrębie ośrodkowego i obwodowego układu nerwowego. U chorych z miastenią (MG) stwierdzono istotnie wydłużoną latencję załamka P100, załamka III i V, interlatencję III-V, interlatencję I-V BAEP oraz wszystkich składowych SEP (N9, P10, N13, P16, N20, P22). Zdaniem autorów stanowi to dowód na zajęcie w miastenii dróg aferentnych obwodowego i ośrodkowego układu nerwowego.

Celem kolejnej pracy było określenie częstości występowania przeciwciał przeciwko antygenom powierzchniowym neuronów (NSA-ab) u pacjentów z różnymi typami padaczki, w porównaniu z osobami z rozpoznaniem schorzeń układowych tkanki łącznej o podłożu autoimmunologicznym (Front Neurol. 2021;12:660126). Jakkolwiek idea badania przeciwciał w padaczkach lekoopornych o nieustalonej etiologii jest uzasadniona, to w przypadku padaczki poudarowej jest trudna do wytłumaczenia, a ujemne wyniki wydają się być oczywiste. W publikacji nie znalazła się informacja w jaki sposób uzyskane wyniki wpłynęły na dalsze postępowanie z pacjentami, w szczególności wybór leczenia. Wniosek, że obecność przeciwciał przeciwko receptorom powierzchniowym w chorobach autoimmunologicznych może wynikać z nieswoiście nasilonej reaktywności autoimmunologicznej i nie wykazuje jednoznacznego związku z klinicznymi lub elektrofizjologicznymi wskaźnikami zajęcia ośrodkowego układu nerwowego wydaje się zbyt ogólnikowy.

Celem szóstej pracy z cyklu było poszukiwanie markerów przydatnych w monitorowaniu i przewidywaniu aktywności choroby we wczesnym okresie stwardnienia rozsianego (MS) (Front Neurol. 2022;12:678035). W ciągu 3 lat analizowano prospektywnie zmiany parametrów multimodalnych potencjałów wywołanych (EP) i wyniki testów oceniających funkcje poznawcze u 29 pacjentów z klinicznie izolowanym zespołem (CIS). Podjęto próbę oceny wartości prognostycznej wyników wyjściowych EP w odniesieniu do klinicznych, radiologicznych i immunologicznych wskaźników przebiegu choroby. Biorąc pod uwagę niewielką liczebność grupy (29 pacjentów), dużą liczbę przeprowadzonych testów i znaczną liczbę zmiennych do analizy (wzrokowe, słuchowe pniowe, somatosensoryczne i endogenne – poznawcze EP i testy neuropsychologiczne (NT)), porównania wielokrotne, a zwłaszcza wyniki regresji logistycznej mogą być obarczone błędami statystycznymi. Dlatego też konieczne jest bardziej ostrożne formułowanie wniosków co do znaczenia endogennych EP jako wskaźników funkcji poznawczych jak również markerów przydatnych do prognozowania przebiegu wczesnego etapu SM.

Podsumowując, w przedstawionym cyklu zwrócono uwagę na dysregulację mechanizmów odpowiedzi odpornościowej oraz nieprawidłowości w badaniach neurofizjologicznych, które wyjaśniają udział patologii ośrodkowego i obwodowego układu nerwowego w przebiegu badanych schorzeń (CIDP, padaczka o podłożu autoimmunologicznym). W schorzeniach obwodowego układu nerwowego (CIDP oraz miastenia) zastosowano badanie potencjałów wywołanych w celu uchwycenia subklinicznych cech zajęcia także ośrodkowego układu nerwowego. Pomimo zastrzeżeń co do dwóch ostatnich publikacji, uzyskane wyniki mogą przyczynić się do poszerzenia wiedzy na temat korelacji elektrofizjologiczno – immunologicznych i ich roli w patogenezie schorzeń układu nerwowego. W dłuższej perspektywie mogą również stworzyć większe możliwości monitorowania aktywności schorzeń w poszczególnych grupach chorych, a także indywidualizacji postępowania terapeutycznego.

W opinii recenzenta cykl artykułów składający się na osiągnięcie naukowe wnosi istotny wkład w rozwój badań w dziedzinie medycyny. Nieco zaskakujące jest jednak, że wszystkie prace znajdujące się w cyklu zostały opublikowane w ostatnich dwóch latach.

Główne obszary zainteresowań naukowych Habilitantki, które znajdują potwierdzenie w przedstawionym do oceny dorobku naukowym sprowadzają się do następujących zagadnień:

- 1) zastosowanie badań neuroelektrofizjologicznych (ze szczególnym uwzględnieniem multimodalnych potencjałów wywołanych) w ocenie subklinicznej dysfunkcji ośrodkowego układu nerwowego w przebiegu pierwotnego zespołu Sjögrena (przewlekłej choroby autoimmunologicznej);
- 2) charakterystyka kliniczna i etiologia chorób naczyniowych mózgu;
- 3) charakterystyka patomechanizmu padaczki;
- 4) charakterystyka rzadkich schorzeń neurologicznych;
- 5) analiza zaburzeń funkcji poznawczych.

Aktywność naukowa w postaci publikacji prac związanych z powyższymi zagadnieniami świadczy o posiadaniu przez Habilitantkę kwalifikacji niezbędnych do samodzielnej pracy naukowo-badawczej. Analiza publikacji wskazuje, że dorobek jest wystarczający w kontekście ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego. Łączny IF prac poza cyklem będącym podstawą wniosku wynosi 56,509, a liczba punktów MEiN = 1496.

Projekty badawcze i współpraca naukowa

Projekty naukowe

1. 2019 rok; zadanie badawcze w ramach dotacji statutowej „Charakterystyka czynności bioelektrycznej mózgu i parametrów immunologicznych u chorych na padaczkę”; charakter udziału w zadaniu badawczym – członek zespołu
2. 2019 rok; zadanie badawcze w ramach dotacji statutowej „Kliniczna i elektrofizjologiczna ocena zaburzeń czynności ośrodkowego i obwodowego układu nerwowego w układowych chorobach autoimmunologicznych”; charakter udziału w zadaniu badawczym – członek zespołu
3. 2020 rok; zadanie badawcze w ramach dotacji statutowej „Wielokierunkowa analiza czynności ośrodkowego i obwodowego układu nerwowego z wykorzystaniem metod elektrofizjologicznych, obrazowych i diagnostyki laboratoryjnej w schorzeniach o różnej etiologii w odniesieniu do stanu klinicznego i aspektów psychospołecznych”; charakter udziału w zadaniu badawczym – członek zespołu

4. 2021 rok; projekt badawczy „Analiza czynności ośrodkowego i obwodowego układu nerwowego z wykorzystaniem metod elektrofizjologicznych, obrazowych i laboratoryjnych w schorzeniach o wieloczynnikowej etiologii, z odniesieniem do obrazu klinicznego, aspektów psychospołecznych i pandemii COVID-19”; charakter udziału w projekcie – członek zespołu

5. 2021 rok; projekt badawczy „Analiza mechanizmów immunocytochemicznych, strukturalnych i elektrofizjologicznych u pacjentów z autoimmunologicznym zajęciem obwodowego układu nerwowego i mięśni” zaplanowany do przeprowadzenia w ramach współpracy Katedry i Kliniki Neurologii, Katedry Morfologii i Embriologii Człowieka Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu oraz Laboratorium Immunopatologii Zakładu Terapii Doświadczalnej Instytut Immunologii i Terapii Doświadczalnej im. Ludwika Hirszfelda Polskiej Akademii Nauk we Wrocławiu, w dniu 17.09.2021 roku projekt uzyskał zgodę Komisji Bioetycznej (nr KB – 719/2021); charakter udziału w projekcie – kierownik projektu

Współpraca naukowa

Prace badawcze Habilitantki były przeprowadzone we współpracy pomiędzy Wydziałem Lekarskim Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu w ramach Katedr: Kliniki Neurologii (kierownik: prof. dr hab. Ryszard Podemski, następnie dr hab. Sławomir Budrewicz, prof. UMW), w tym w Samodzielnej Pracowni Neuroelektrofizjologii Klinicznej (kierownik: dr hab. Magdalena Koszewicz, prof. UMW), Zakładu Radiologii Ogólnej, Zabiegowej i Neuroradiologii (kierownik: prof. dr hab. Marek Sądadek), Kliniki Reumatologii i Chorób Wewnętrznych (kierownik: prof. dr hab. Piotr Wiland) oraz Wydziałem Farmaceutycznym Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu w ramach Katedry i Zakładu Podstaw Nauk Medycznych (kierownik: dr hab. Ewa Barg) i EUROIMMUN POLSKA Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu.

Recenzowanie publikacji

Habilitantka była recenzentem publikacji dla czasopism: Journal of Pediatric Neurology (1 praca), Advances in Clinical and Experimental Medicine (1 praca), Polski Przegląd Neurologiczny (7 prac), Journal of Clinical Medicine (1 praca), Bioengineered (2 prace), Nutrients (1 praca).

Czynny udział w konferencjach naukowo – szkoleniowych

Habilitantka przygotowała i wygłosiła 22 wykłady w trakcie sesji dydaktycznych konferencji naukowych oraz uczestniczyła w przygotowaniu 30 streszczeń zjazdowych, w tym 18 w zjazdach zagranicznych oraz 12 w zjazdach polskich.

Przedstawiona powyżej działalność naukowa dr n. med. Edyty Dziadkowiak świadczy o znacznym stopniu samodzielności w dziedzinach uprawianej nauki i przygotowaniu do realizacji samodzielnych projektów badawczych.

Działalność dydaktyczna:

- Od 2016 roku prowadzenie zajęć z przedmiotu Neurologia dla studentów V roku Wydziału Lekarskiego oraz IV roku Wydziału Lekarsko - Stomatologicznego

- Współautorka rozdziału pt.: Padaczka w Kompendium neurologii pod redakcją Ryszarda Podemskiego, wydanie IV, Gdańsk 2019

- Publikacje w „Vademecum Pielęgniarki i Położnej” (ISSN 1734-5979) w latach 2001 – 2021:

- a) Etiologia, profilaktyka i diagnostyka osteoporozy (2001)
- b) Charakterystyka podstawowych grup alergenów (2001)
- c) Opis wybranych czynności pielęgniarskich (2002)
- d) Leczenie bólu w chorobach nowotworowych (2002)
- e) Zespoły otępienne – etiologia, objawy i leczenie (2002)
- f) Stwardnienie rozsiane – charakterystyka choroby (2002)
- g) Badania elektrofizjologiczne w diagnostyce chorób układu nerwowego (2003)
- h) Badania obrazowe w diagnostyce medycznej (2004)
- i) Choroby naczyniowe mózgu (2004)
- j) Schizofrenia – charakterystyka choroby (2006)
- k) Choroba Parkinsona – charakterystyka kliniczna (2008)
- l) Rak szyjki macicy – obraz kliniczny (2010)
- m) Omdlenia – obraz kliniczny i diagnostyka różnicowa (2013)
- n) Podstawowe zaburzenia elektrolitowe (2014)
- o) Torbiel szyszynki – charakterystyka kliniczna (2017)
- p) Zaburzenia snu w chorobach neurologicznych (2020)

q) Charakterystyka kliniczna przewlekłej zapalnej polineuropatii demielinizacyjnej – CIDP (2021)

Działalność organizacyjna:

- W kadencji 2011 – 2014 członek Zarządu Oddziału Dolnośląskiego Polskiego Towarzystwa Neurologicznego (OD PTN)
- W kadencji 2011 – 2015 sekretarz Zarządu Oddziału Dolnośląskiego Polskiego Towarzystwa Neurofizjologii Klinicznej (OD PTNK)
- Od 2019 roku sekretarz Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Neurofizjologii Klinicznej (PTNK)
- W 2019 roku członek komitetu organizacyjnego 17th European Congress of Clinical Neurophysiology
- W 2021 roku członek Komitetu Organizacyjnego XI Zjazdu Polskiego Towarzystwa Neurofizjologii Klinicznej „Postępy w neurofizjologii i ich kliniczne znaczenie” we Wrocławiu
- Od 2020 roku członek zespołu ds. leczenia immunoglobulinami w ramach Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego we Wrocławiu

Członkostwo w towarzystwach naukowych:

- Polskie Towarzystwo Neurologiczne (PTN)
- Polskie Towarzystwo Neurofizjologii Klinicznej (PTNK)

Podsumowanie

Cały rozwój naukowy Pani Doktor Edyty Dziadkowiak obejmuje dziedzinę nauk medycznych. Dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny jest spójny tematycznie, w każdym z obszarów Habilitantka wnosi własny, twórczy wkład. Pani Doktor znacząco powiększyła dorobek naukowy po uzyskaniu stopnia doktora, a publikacje stanowią wkład do nauki polskiej i światowej.

Wniosek końcowy

Na podstawie przekazanej do opinii dokumentacji stwierdzam, że całokształt dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego oraz wartość poznawcza i edukacyjna wskazanego osiągnięcia naukowego Pani dr n. med. Edyty Dziadkowiak spełnia kryteria określone w art. 219 ust. 1 pkt 2

Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.) wymagane do nadania stopnia doktora habilitowanego. Przedstawiam zatem Radzie Dyscypliny Nauki Medyczne Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu wniosek o dopuszczenie Habilitantki do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

KIEROWNIK
KLINIKI NEUROLOGICZNEJ
Halina Sienkiewicz-Jarosz
Prof. dr hab. n. med. Halina Sienkiewicz-Jarosz